

KÚRIA

Bfv.III.1.353/2011/7.szám

A Kúria Budapesten, a 2012. év május hó 15. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A hamis vád büntette miatt B.I. ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva az Egri Városi Bíróság 15.B.528/2008/68. számú, illetőleg a Heves Megyei Bíróság Bf.356/2010/15. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 3000 (háromezer) forint bünygyi költséget az állam viseli.

E végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

Az Egri Városi Bíróság a 2010. május 13. napján kihirdetett 15.B.528/2008/68. számú ítéletével B.I. terheltet bűnösnek mondta ki 4 rendbeli, részben folytatólagosan elkövetett hamis vád [Btk. 233. § (1) bekezdés a/ pontja szerinti] büntetében, amiért 1 év 8 hónapi börtönbüntetésre és mellékbüntetésül 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte, valamint megszüntette a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 7.B.1828/2005/2. számú összbüntetési ítéletével megállapított szabadságvesztésből engedélyezett feltételes szabadságát és rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátásának

kizárásáról.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint B.I. terhelt a 2007. január 22. napján kelt, az Országgyűlés Emberi Jogi Bizottságához címzett, de az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumba is megküldött beadványában leírt valótlan állítása szerint a Fővárosi Bíróság elnöke kapcsolatrendszerének felhasználásával elérte, hogy olyan büntetés-végrehajtási intézetbe helyezték el őt, ahol a meggyilkolását öngyilkosságnak tudják beállítani, valamint a folyamatban levő büntetőügyébe is beavatkozik. Ugyanezen beadvány további valótlan állítása szerint az ügyben 2006. november 30. napján tartott tárgyaláson egy bíró és egy ügyész presszionálták a bíróság ítéletének elfogadása érdekében és azt is kijelentették, hogy az elnök utasítására tartják fogva. B.I. terhelt mindezt a Budapesti Nyomozó Ügyészséghez címzett, 2007. július 2. napján kelt beadványában is megismételte, kiegészítve azzal, hogy a büntetés-végrehajtási ügyész 2007. április 26-án az ügyészi meghallgatása során súlyosan megfenyegette azzal, hogy rossz sorsa lesz a börtönben, ha nem fejezi be az elnök elleni rágalmozó hadjáratát. Az Országos Igazságszolgáltatási Tanácshoz intézett 2007. január 30. napján kelt beadványában valótlanul azt állította B.I. terhelt, hogy a bíró a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 8.B.IV.1783/2004/90-I. számú végzését, az ügyész pedig a vádmódosítást hamis dátummal készítette el.

A súlyosabb büntetés kiszabása céljából bejelentett ügyészi -, illetőleg az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, valamint felmentésre, továbbá enyhítésre is irányuló védelmi fellebbezések folytán eljáró Heves Megyei Bíróság a 2011. február 22. napján kihirdetett Bf.356/2010/15. számú ítéletével a terhelt főbüntetését 2 év 6 hónapra, mellékbüntetését pedig 3 évre felemelte, egyéb vonatkozásban helybenhagyta az ítéletet.

A jogerős ítéletek ellen B.I. terhelt felülvizsgálati indítványt nyújtott be a Be. 416. §-a (1) bekezdésének a/ pontjában meghatározott okból, a támadott határozatok hatályon kívül helyezése és új ítélet meghozatala céljából. A felülvizsgálati indítvány lényege a következőkben foglalható össze.

B.I. terhelt álláspontja szerint a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróságokon ellene folyamatban volt 8.B.IV.1783/2004. számú büntetőügyben a bíróság megsértette a soron kívüli eljárásra vonatkozó rendelkezést, figyelmen kívül hagyta a tárgyalás kitűzésére irányuló kérelmeit és indokolatlanul elutasította a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróságokon párhuzamosan folyó büntetőügyének egyesítése iránti kérelmét is, amivel súlyos hátrányt okozott számára. Ezért fordult az Országgyűlés Emberi Jogi Bizottságához és küldte meg beadványát az államtitkár részére is, mivel úgy vélte, hogy az elnök a Fővárosi Bíróság elnökeként beavatkozik az ügyébe. Jóhiszeműen járt el, s ebből következően

legfeljebb a hamis vád gondatlan alakzatát lehet a terhére megállapítani.

A Legfőbb Ügyészség a BF.3538/2011. számú nyilatkozatban utalt arra, hogy a felülvizsgálati indítvány egyrészt a törvényben kizárt, mert az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységén keresztül a tényállást támadja, ami felülvizsgálati eljárásban nem vitatható; másrészt alaptalan, mert a terhelt eshetőleges szándéka kétséget kizáróan megállapítható. Ennek megfelelően – abszolút eljárási szabálysértés hiányában – a Legfőbb Ügyészség a felülvizsgálati indítvánnyal támadott ítéletek hatályban tartását indítványozta.

A Kúria nyilvános ülésén B.I. terhelt és a Legfőbb Ügyészség képviselője írásbeli indítványát fenntartotta, a védő pedig a felülvizsgálati indítvány szerinti határozat meghozatalát indítványozta.

A Kúria nem adott helyt a felülvizsgálati indítványnak a következők miatt.

A Legfőbb Ügyészség átiratában foglaltakra figyelemmel mindenekelőtt azt szükséges rögzíteni, hogy a felülvizsgálati indítványában B.I. terhelt kifogásolja ugyan a bizonyítási indítványának elutasítását, de nem az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozottságát, hanem a szerinte nem tisztességes eljárást kifogásolva, hiszen a megállapított tényállás a lényegét illetően a beadványainak tartalmán alapul. Ebből következően a felülvizsgálati indítványt az anyagi jogszabálysértés szempontjából vizsgálva kellett elbírálni.

A jogerős ítéletben megállapított és a Be. 423. §-ának (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállás szerint B.I. terhelt a Btk. 225. §-ában meghatározott hivatali visszaélés büntettének, illetőleg a Btk. 275. §-a (1) bekezdésének b/ pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntettének elkövetésére vonatkozó olyan valótlan tényeket hozott a Btk. 233. §-ának (1) bekezdésében meghatározott hamis vád megvalósulása szempontjából hatóságnak minősülő igazságügyi szervek tudomására, amelyek alapján az érintett hivatalos személyek ellen büntetőeljárás indulhatott volna. Ezzel a terhelt a legsúlyosabb igazságszolgáltatás elleni bűncselekmény törvényi tényállási elemeit maradéktalanul megvalósította. Ebből következően csupán a bűncselekmény szubjektív tényállási elemét jelentő bűnösség formája képezheti további vizsgálat tárgyát, a felülvizsgálati indítvány fő irányára is figyelemmel.

Ennek megítélésénél a Btk. 13. §-ából kell kiindulni, amely szerint szándékosan az követi el a bűncselekményt, aki magatartásának

következményeit kívánja vagy e következményekbe belenyugszik. Ez utóbbi fogalmi elem - amely az elkövető által felismert következményhez való viszonyán keresztül határozza meg az eshetőleges szándék elhatároló ismervét - az általánosan elfogadott felfogás szerint közömbösséget jelent. Az ilyen érzelmi viszonyulás olyan esemény vagy eredmény vonatkozásában jöhet szóba, amelynek megtörténtével, illetőleg bekövetkezésével reálisan számolni kell. Jelen esetben ez megállapítható, miután a Be. 171. §-ának (2) bekezdése kötelezővé teszi a hatáskörében tudomására jutott bűncselekmény miatti feljelentés megtételét a hivatalos személy számára, aminek a Btk. 137. §-ának 1. pontjában foglaltak értelmében B.I. terhelt beadványainak címzettjei is minősülnek. Ezzel a terheltnek is tisztában kellett lennie, mint ahogy - jellegükre tekintettel - az általa állított tények valótlanságával is, amelyek „felületes, elhamarkodott” hangoztatásának megállapíthatósága a felülvizsgálati indítványban kifejtettekkel ellentétben szóba sem jöhet a B.I. terhére a jogerős ítéletekkel megállapított bűncselekmények elkövetésének körülményeire figyelemmel. A különböző időpontokban több igazságügyi szervezethez is eljuttatott beadványok tartalmának következetessége ugyanis egyáltalán nem felületességre vagy elhamarkodottságra, hanem nagyon is átgondolt tudatosságra vall.

Ebből következően az ügyben eljáró bíróságok törvényesen minősítették a B.I. által elkövetett bűncselekményeket, ezért a Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal támadott ítéleteket a Be. 426. §-a alapján hatályukban fenntartotta, miután a Be. 416. §-a (1) bekezdésének c/ pontja szerinti eljárási szabálysértést sem észlelt. Így minden alapot nélkülöz B.I. terheltnek - a felülvizsgálat keretein egyébként kívül eső - azon állítása, hogy tisztességtelen eljárást folytattak le vele szemben, miután tartózkodási helyének ismertté válását követően az elsőfokú bíróság a személyes részvétele és a Be. vonatkozó rendelkezéseinek maradéktalan betartása mellett teljes körűen lefolytatta az ítélete alapjául szolgált bizonyítást, amelynek terjedelmét a vád keretei határozzák meg, s a bíróságnak nem csupán lehetősége, hanem kötelessége is a szükségtelen bizonyítás felvételére irányuló indítványok elutasítása.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 429. §-ának (1) bekezdésén alapul.

A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének b/ pontja zárja ki. A Be. 418. §-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 416. §-a (1) bekezdésének e/ vagy g/ pontján alapul. A Be. 421. §-ának

(3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2012. május 15.

Dr. Akác József s.k. a tanács elnöke, Dr. Fázsi László s.k. előadó bíró, Dr. Varga Zoltán s.k. bíró.

A kiadmány hitelével:

tisztviselő
MV